

Ազդարարության Trumpet's Sound **փող**

49-ԻԴ ՏԱԻԻ, ԱԻՍՏՐԱԼԻԱ
ՄԱՅԻՍ - ՅՈՒՆԻՍ 2018

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՓՈՎ»
երկամյա հոգեւոր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գոլյունեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

Բովանդակություն

Արդեօ՞ք ուրախ եք **3**

Հովիւ Հրաչ Գոլյունեան

Գեթսեմանի մէջ **4**

Ռէքս Տիրլալ

Աբրահամի հաւատքի
կեանքի սկիզբը **7**

Տոն Սրորմըր

Սուտ եղբայրներ..... **10**

Հովիւ Բաֆֆի Չափարեան

Գառնուկը մեռաւ,
մարդը ազատեցաւ..... **13**

Վեր.՝ Արրահան Սարգիսեան

Դրամատան հաշիւը..... **14**

ՌիքԱրամ Գալիքեան

Գոյատեւել Կիւմրիի ձմեռը..... **15**

ACM-ի յանձնախումբ

Կազմի նկարը՝ Հայոց ցեղասպանութեան
գոհերու յուշահամալիր, ACM 2017թ.

ACM-ի աղօթքի սիւրբեր

- Փառք տուէ՛ք Աստուծոյ Տոն եղբօր Հայաստան կատարած այցի համար:
- Աղօթէ՛ք մեր միսիոնարական խումբի համար, որը կը պատրաստուի այս տարի նոյնպէս Հայաստան մեկնիլ:
- Աղօթէ՛ք Հայաստանի խաղաղութեան եւ նոր կառավարութեան ձեւավորման համար:
- Աղօթէ՛ք հերթական բեռնարկղի համար, որ Սիտնեյն կը ղրկուի դէպի Հայաստան:
- Աղօթէ՛ք մեր հիւանդներու եւ բժշկական գործողութիւններու ենթարկուած մեր կարիքաւոր շահառուներու համար:
- Աղօթէ՛ք Հայաստանի մէջ քարոզուող Բարի լուրի համար, որ շատերը Տէրոջը ընդունին, որպէս անձնական Փրկիչ:
- Փառք տուէ՛ք Տէրոջը Հայաստանի ժողովուրդի հանդէպ Իր ունեցած կարեկցանքի եւ սիրոյ համար:

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Արդեօք ուրախ էք

Աստուածաշունչին մէջ կը կարդանք. «Ուրախ եղէք Տէրոջմով ամէն ատեն. դարձեալ կ'ըսեն, ուրախ եղէք» (Փիլիպ. 4:4): Դուք կրնաք առարկել ըսելով. «Իսկ դուք գիտե՞ք թէ ինչ բաներու միջով կ'անցնին, ինչպէ՞ս կրնամ ուրախ ըլլալ»:

- Կինս մահուան անկողնի մէջ է:
- Սենք չենք գիտէր ուր է մեր որդին:
- Գործազուրկ եղած եմ երկար ժամանակ:
- Պարտատէրերս դռան քով կանգնած իրենց գումարը կը պահանջեն:
- Կեանքիս մէջ քառս եւ անհանգստութիւն կայ:

Սիրելի՛ բարեկամ, իսկ դուք գիտե՞ք, որ Տէր Յիսուսը այդ իսկ պատճառով եկաւ մեղաւոր աշխարհ: Այո՛, չարը կ'ուզէ մեր խաղաղութիւնն ու ուրախութիւնը վերցնել մեզմէ:

Տէր Յիսուսը նախքան Իր համբառնալի Իր աշակերտներուն ըսաւ. «Խաղաղութիւն կը թողում ձեզ»։ Առանց սրտի խաղաղութեան չկայ ուրախութիւն:

Յովի. 17:16-ի մէջ կը կարդանք. «Անոնք աշխարհէն չեն, ինչպէս Ես աշխարհէն չեմ»։ Այո՛, դուք աշխարհի մէջ էք, բայց այս աշխարհէն չէք:

Կող. 3:1-2-ի մէջ կը կարդանք. «Արդ եթէ Քրիստոսին հետ յարութիւն առիք, ուրեմն վերի բաները փնտռեցէք, ուր Քրիստոս կը նստի Աստուծոյ աջ կողմը: Վերի բաներուն վրայ մտածեցէք, ո՛չ թէ այս երկրին վրայիններուն»:

Շատ յաճախ մեր շուրջի իրավիճակներուն նայելով կը յուսահատինք: Սատանան շատ առումներով վարպետ է մեզ խաբելու մէջ, եւ ի վերջոյ, ինչպէ՞ս կրնամ ուրախ ըլլալ, եթէ մեղքը իմ մէջս կը բնակի:

Տխրութեան, բարկութեան եւ դատարկութեան ամենագլխաւոր պատճառներէն մէկը իմ մեղաւոր բնութիւն ունենալս է, որը ուրախութիւնս

վերցնելով իմ մէջս ատելութիւն եւ ընկճախտ կ'առաջացնէ:

Իմ սիրելի՛ բարեկամ, Տէր Յիսուսին փորձա՞ծ էք: Երբեւէ ձեր սենեակ մտա՞ծ էք ու ձեր սրտի դուռը բացա՞ծ էք Անոր, թոյլ տուա՞ծ էք որ ներս մտնէ: Թո՛յլ տուր Իրեն գալ քու կեանքիդ մէջ ու տեսնել քեզ այնպէս ինչպէս կաս:

Մի՛ ծածկէք Անկէ ձեր մեղքերը, քանի որ Ան մեռաւ որ կեանք ունենաք: Ան ողորմած եւ սիրող Հայր է, Ան ընկեր է բոլոր կոտորուած սիրտ ունեցողներուն: Տէր Յիսուսը կրնայ նորոգել քեզ եւ նորը դարձնել Իր մէջ: Այո՛, Ան կրնայ վերցնել քու բոլոր ատելութիւնդ եւ տխրութիւնդ եւ սիրտդ լեցնել ուրախութիւնով եւ ցնծութիւնով: Ան ամէն առաւօտ քեզ նոր երգ կուտայ, եւ դուն դարձեալ ուրախ կ'ըլլաս:

Ասիկա գաղտնիք մը չէ, աշխարհի մէջ միլիոնաւոր մարդիկ ամէն օր Տէրոջնով կ'ուրախանան, ոչ թէ իրենց ունեցածի համար, այլ իրենց կեանքին մէջ Անոր կատարած գործերուն համար:

Օրհնեալ օր կը մաղթեմ ձեզ:

Հ. Գ.

Գեթսեմանի մէջ

Այս Չատիկին եկէ՛ք ինծի հետ Գեթսեմանի պարտէզի հնագոյն ծառերուն քով: Չատիկի լուսինը երկնակամարի վրայ կ'երեւնայ: Գարնանային գիշերուայ անդորրը յանկարծ կը խախտուի ցածր խօսակցութեան և քայլուածքի ձայներէն: Ահա հեռուէն կը նշմարուի Մէկը, որուն միացած է մի քանի տղամարդ: Յիսուսի յաղթական, նուաճող եւ ուրախ դէմքին արտայայտութիւնը փոխուած է այն սարսափելի բանի պատճառով, որը շուտով տեղի պիտի ունենայ: «Իմ Անձս մեռնելու չափ տրտում է» (Մատթ. 26:38): Իրեն գետին նետելով Ան յուսահատօրէն կը դիմէ Իր Հօրը: «Քիչ մը առջեւ երթալով՝ իր երեսին վրայ գետինը ինկաւ եւ աղօթք ըրաւ, որ եթէ կարելի է, այն ժամը իրմէ անցնի» (Մարկ. 14:35):

Անշուշտ, Աստուած, ով գործութիւն ունի ամէն ինչ ընելու, կրնար ինչ որ կերպով հեռացնել գալիք դժուարութիւնը: Սակայն Յիսուս Աստուծ-

մէ «ո՛չ» պատասխանը ստացաւ: Ի զարմանս մեզ, Տէր Յիսուսը օգնութեան համար Իր ընկերներուն դիմեց, բայց անոնք քունի անցած էին: «Կը քնանա՞ս, չկըցա՞ր ժամ մը արթուն կենալ» (Մարկ. 14:37): Այդ կարճ դրուագին մէջ մենք կը տեսնենք խիստ մենակութիւն մը: Այլ ուղի չկար: Սիրոյ հնազանդութեամբ Յիսուսը մէկ քայլ եւս առաւ դէպի խաչը, որպէս Աստուծոյ յաւիտենական եւ հրաշալի փրկութեան ծրագրի իրականացում:

Անհնար է մարդկային բառերով նկարագրել Յիսուսի տանջանքը Գեթսեմանի պարտէզին մէջ: Ահա մի իրավիճակ, երբ անձը իր ընկերներուն կը դիմէ ըսելով. «Ես ցաւ ունիմ, միմակ կը զգամ, մեծ սթրեսի տակ եմ, արդեօ՞ք իմ կողքս կը կենաք»: Հետաքրքրական է, թէ մեր դարի քրիստոնեաներէն քանիները պիտի կրնան այդպէս ընել: Կարիքը ընդունիլը թուլութեան նշան չէ, այլ՝ ամբողջականութեան: Սա կտրականապէս տարբեր է «ուժեղ» մարդու վերաբերմունքէն, ով երբեք չի ընդունիր թէ կարիքի մէջ է: Իրականութեան մէջ շատերը այնքան կը վախճան իրենց կարիքներու իրականութենէն, որ անոնցմէ անընդհատ կը փախչին: Ուժեղ մարդու քրիստոնեական տարբերակը հետեւեալն է. «Ես կեանքիս մէջ ունիմ յաղթանակած, յարութիւն առած Քրիստոսին, եւ ես ամէն բանի կարող եմ Քրիստոսով, ով կը զօրացնէ զիս: Հետեւաբար, ես չեմ կրնար չընդունիլ որ աջակցութեան կարիք չունիմ: Այդ պիտի նշանակէր, որ ես կա՛մ կ'ըսեմ թէ Քրիստոսը բաւարար չէ, կամ ալ աշխարհին կ'ըսեմ թէ ես այդքան ալ հոգեւոր չեմ: Այս երկուքէն ոչ մէկը չեմ կրնար ընել, այնպէս որ ես պարզապէս կը շարունակեմ ինձի եւ իմ շրջապատիս մարդկանց ըսել, թէ ամէն ինչ լաւ է, նոյնիսկ եթէ այդպէս չէ»:

Օգնութեան կարիքը չընդունելու համատարած առարկութիւններէն մէկն այն է, որ սխալ է մեր խնդիրներով ուրիշներուն անհանգստացնելը: Սա ճիշտ է: Ուշադրութիւն դարձուցէ՛ք, թէ Տէր Յիսուսը ինչպէս վարուեցաւ: Ան ծանօթներու լայն շրջանակ ունէր, տասներկու աշակերտներէ բաղկացած խումբ մը, եւ անոնց մէջէն երեք հոգանոց աւելի նեղ շրջանակի խումբ մը, եւ նաեւ շատ այլ մարդիկ: Յիսուսը Իր աշակերտներուն ուղղակի խնդրեց որ աղօթեն, բայց աւելի շատ բան բացայայտեց Իր նեղ շրջանակի աշակերտներուն՝ Պետրոսին, Յովհաննէսին եւ Յակոբոսին: Անոնց պատմեց Իր զգացումներուն մասին: Այնուամենայնիւ, միայն Հօրը ուղղուած աղօթքին մէջ է, որ Յիսուսը ամբողջութեամբ

Իր սրտին մէջ եղածը թափեց: Մտերիմ ընկերներու պարագային դժուարութիւնը կիսուիլը ամէնեւին անոնց անհանգստացնել չի նշանակեր: Հետաքրքրական է, թէ մեզմէ քանինե՞րը ընկերներ ունին, ովքեր պատրաստ են լսելու իրենց կարիքները եւ պատրաստ են ընդունելու, որ իրենք նոյնպէս աջակցութեան կարիք ունին: Մենք կրնանք ինքներս մեզ «քրիստոնեայ ուժեղ մարդու» հագուստը հագցնել եւ ըսել. «Մենք քու ծառայութեանդ ու աջակցութեանդ կարիքը չունինք»: Ասիկա կը նպաստէ մեր եկեղեցիներուն մէջ այնպիսի երեւոյթի տարածմանը, որը կը կոչուի՝ մեմակութիւն: Բայց ի՞նչն է մետաղադրամի միւս կողմը՝ մեր դերը որպէս մտերիմ ընկեր: Արդեօ՞ք մենք այդպիսի անձիք ենք, որոնց մարդիկ համարձակութեամբ ու վստահութեամբ կրնան մօտենալ: Մենք թերեւս դատողական դիրքորոշում ունեցող մարդիկ ըլլանք, կամ մեր խնդիրներու մէջ այնքան խորասուզուած ըլլանք, որ մարդիկ տեսնելով մեզ խուսափին իրենց խնդիրները բաժնեկցելու: Որքա՞ն հեշտ է աշակերտներուն նման ըլլալ, այնքան քնկոտ ու միայն մեր մասին մտածող, որ պարզապէս չհասկնանք, թէ իրականութեան մէջ ինչ կը կատարուի մեր դիմացինի կեանքին մէջ: Աշակերտները օգնութիւն չցուցաբերեցին Տէրոջը, երբ Ան դիմեց անոնց աջակցութեանը: Անոնց թուամոռթոթութիւնը աւելի ծանրացուց Յիսուսի բեռը: Այս տխուր ու յոգնած մարդիկ չկրցան օգնել իրենց լաւագոյն ընկերոջ բեռը թեթեւցնելու մէջ: Այնուամենայնիւ, ինչպիսի՞ մեծ պատիւ կ'ըլլար, եթէ անոնք Տէր Յիսուսին օգնած ըլլային նախքան խաչի չարչարանքները սկսիլը:

Երբեմն Աստուած ուրիշի բեռը թեթեւցնելու այդ պատիւը ինծի ու քեզի կ'առաջարկէ: Եկէ՛ք արթուն ու պատրաստ գտնուինք, երբ այդպիսի առիթ մը ընծայուի մեզ Տէրոջ կողմէն:

Ռէքս Տիրլավ

«Եթէ Աստուած է ամբողջ տիեզերքի Արարիչը, ապա Ան է նաեւ ամբողջ տիեզերքի Տէրը: Աշխարհի ոչ մէկ անկիւնը դուրս չէ Իր տէրութենէն: Հետեւաբար, իմ կեանքիս ոչ մէկ մասը պէտք չէ Անոր տէրութենէն դուրս մնայ» (Ր. Ս. Սփրուլ):

«Քրիստոնեաներու մեծամասնութիւնը կը ողջունէ Աստուծոյ գերիշխանութիւնը, բայց կը հաւատայ մարդու գերիշխանութեանը» (Ր. Ս. Սփրուլ):

Աբրահամի հաւատքի կեանքի սկիզբը

Կարդացէ՛ք Ծննդոց 11:30 - 12:10

Կան շատ լաւ պատճառներ, թէ ինչու Ծննդոց գրքի մեծ մասը յատկացուած է Աստուծոյ բարեկամ՝ Աբրահամի կեանքին: Եբրայեցիս 11-րդ գլխուն մէջ Աբրահամին աւելի մեծ հատուած յատկացուած է, քան այնտեղ նշուած հերոսներէն որեւէ մէկուն: Ի՞նչ կրնանք սորվիլ անոր կեանքէն: Անոր պատմութեանը կը սկսինք ծանօթանալ Ծննդոց 11-րդ գլխուն մէջ:

«Թարան իր որդին Աբրամը ու իր թոռը Առանի որդին Դովտը եւ իր որդիին Աբրամին կինը, իր հարսը Սարան առաւ ու անոնց հետ Քաղդէացիներու Ուր քաղաքէն ելաւ դէպի Քանանի երկիրը երթալու համար: Գացին մինչեւ Խառան եւ հոն բնակեցան» (Ծննդ. 11:31):

Այս համարը կարդալով, մեզ մօտ այն տպաւորութիւնը կը ստեղծուի, թէ Թարան էր պարագաները վերահսկողը: Համարին մէջ կ'ըսուի թէ ան էր ով իր որդիին, հարսին եւ թոռնիկին վերցուց Քաղդէացիներու Ուր քաղաքէն դէպի Քանանի երկիրը երթալու համար: Խառանի մէջ անոնք բնակութիւն հաստատեցին: Բայց արդեօ՞ք այսպէս պէտք է ըլլար:

Յաջորդ գլխուն մէջ կը տեսնենք, որ Տէրը Աբրամին կ'ըսէ. «Քու երկրէդ եւ քու ազգականներէդ ու քու հօրդ տունէն գնա՛ այն երկիրը, որ ես քեզի պիտի ցուցնեմ» (Ծննդ. 12:1): Ասոր մասին Ստեփանոս կը խօսի, երբ Սենեարիոնի առջեւ կանգնած էր, նախքան քարկոծուելով իր սպանուիլը, թէ փառաց Աստուածը Աբրահամին երեւցաւ, երբ ան կը բնակէր Քաղդէացիներու Ուր քաղաքին մէջ...:

Բայց Աբրամը լիովին չհնազանդեցաւ Տէրոջը մինչեւ իր հօր մահանալը: Ան թողեց իր երկիրը, բայց տակաւին կապեր ունէր հայրական տան հետ: Գաղափար չունինք, թէ որքան ժամանակ մնաց Խառանի մէջ, բայց կրնանք նաեւ ենթադրել, թէ Թարան մահուան շէմին չէր, երբ Քաղդէացիներու Ուր քաղաքէն ընտանեօք դուրս եկան: Հարցերէն մէկը, որ ինքներս անընդհատ պէտք է տանք այն է, թէ արդեօ՞ք լիովին հնազանդ ենք այն պատուիրաններուն, որոնք Աստուած արդէն յայտնած է մեզ Իր Խօսքին մէջ: Մենք պէտք չէ մտածենք, որ պատուիրա-

նը մասամբ պահելով Աստուծոյ կամքը կատարած կ'ըլլանք:

Ասոր կարեւորութիւնը կը տեսնենք այն բանին մէջ, թէ ինչպէս Աստուած Իր Անձը յայտնեց Աբրամին: Աստուած խօսեցաւ Աբրամի հետ Քաղդէացիներու Ուր քաղաքին մէջ պատուիրելով, որ երթայ այն վայրը ուր Ինք ցոյց պիտի տար իրեն: Երբ Աբրամ հասաւ այդ վայրը, միայն այդ ժամանակ Տէրը հաստատեց անոր քայլը, ցոյց տալով որ ան այնտեղ էր, ուր պետք է գտնուէր:

Աստուած նաեւ Աբրամին անպայմանական խոստում տուաւ. «Քեզ մեծ ազգ պիտի ընեն ու քեզ պիտի օրհնեն եւ քու անունդ պիտի մեծցնեն ու դուն օրհնեալ պիտի ըլլաս: Քեզ օրհնողները պիտի օրհնեն ու քեզ անիծողները պիտի անիծեն ու երկրի բոլոր ազգերը քեզմով պիտի օրհնուին» (Ծննդ. 12:2-3): Աւելի ուշ Աբրամը խորը ըմբռնեց այս ճշմարտութիւնը եւ լիովին հաւատաց Աստուծոյ կողմէ իրեն տրուած խոստումին: Ան հնազանդեցաւ Աստուծոյ, երբ իրեն ըսուեցաւ զոհաբերել իր միակ որդին, որուն կը սիրէր: Ան կատարելապէս համոզուած էր, որ Աստուած պիտի կատարէ այն ինչ խոստացած է: Անոր սերունդը եւ օրհնութիւնը Իսահակի միջոցով պիտի գար, եւ եթէ նոյնիսկ Իսահակին զոհաբերելու ըլլար, Աստուած իրեն անմիջապէս յարութիւն առնել պիտի տար: Եթէ Աստուած խոստացած է, ապա անպայման կը կատարէ այն:

Աբրամ գնաց ինչպէս Տէրը իրեն ըսած էր: Ղովտն ալ անոր հետ գրնաց: Ան եօթանասունըփինգ տարեկան էր երբ Խառանէն ելաւ: Աբրամ իր կինը Սարան ու իր եղբօրորդին Ղովտը եւ իրենց բոլոր ստացուածքը եւ Խառանի մէջ իրենց ստացած ծառաները առնելով՝ ելան որ Քանանի երկիրը երթան: Անոնք մտան Քանանացիներու երկիրը եւ անցան Սիւքէմի երկիրը, մինչեւ Մօրէի կաղնին: Միայն այդ ժամանակ Տէրը կրկին յայտնուեցաւ Աբրամին եւ ըսաւ, թէ այդ երկիրը իր սերունդներուն պիտի տայ: Մինչեւ այդ պահը Աբրամը չէր գիտեր, թէ երբ պիտի հասներ իր վերջնակէտին: Եթէ որեւէ մէկը իրեն հարցնելու ըլլար թէ ուր կ'երթայ, ան պիտի չկրնար յատկօրէն նշել այն վայրի անունը ուր կ'երթար:

Այս դրուագէն երկու դաս կը տրվինք՝ վրանը եւ զոհասեղանը: Աբրամ զոհասեղան կառուցեց եւ վրան բացաւ: Չոհասեղան մը նախ Սիւքէմի մէջ կառուցեց, և ապա՝ Բեթէլի եւ Գայի միջեւ: Ասիկա առանձնա-

յատկութիւն մըն էր, որը բնորոշ էր իր կեանքի մնացած ընթացքին, բացի ենթադրաբար այն ժամանակէն, երբ Եգիպտոսի մէջ կը գտնուէր: Չոհասեղանը երկու բան կ'ընդգծէ. նախ որ Աբրամը կ'երկրպագէր Տէր Աստուծոյ, եւ երկրորդ՝ իրեն շրջապատող մարդկանց համար վկայ էր, թէ ինքը միակ ճշմարիտ Աստուծոյ ծառան էր: Չոհասեղան կառուցելը կը նշանակէր, որ իր հաւատքը գաղտնի չէր: Մարդիկ, հաւանաբար, հարցուցին Աբրամին իր հաւատքի մասին, եւ անոր պատասխանը յղուտակ ու պարզ էր: Ան կ'երկրպագէր միակ ճշմարիտ Աստուծոյ:

Աբրահամի կեանքին բնորոշ երկրորդ բնութագիրը վրանն էր: Ասիկա կը նշանակէ թէ անձը չունի մշտական բնակավայր, ան պարզապէս ճամբորդ է կամ ժամանակաւոր բնակիչ: Եբրայեցիս թուրքի հեղինակը ասոր մասին կը գրէ. «Հաւատքով պանդխտացաւ աւետեաց երկրին մէջ որպէս թէ օտարութեան մէջ, վրաններու մէջ բնակեցաւ Իսահակին ու Յակոբին հետ մէկտեղ, որոնք իրեն հետ ժառանգորդ էին նոյն խոստումին. վասն զի ինք կը սպասէր այն հիմներով հաստատուած քաղաքին, որուն ճարտարապետն ու արարիչը Աստուած է»:

Ասիկա կը յիշեցնէ մեզ Պետրոսի ուսմունքը, որով կ'աղաչէ մեզ պանդուխտներու եւ օտարականներու պէս մէկդի կենալ մարմնաւոր ցանկութիւններէն, որոնք հոգիին դէմ կը պատերազմին (Ա Պետ. 2:11): Մենք աշխարհին չենք պատկանիր, որպէս օտարականներ, այս աշխարհը մեր տունը չէ: Որպէս պանդուխտներ, մենք կ'ուղեւորուինք մեր հանգիստի բնակավայրը: Հետեւաբար, նահապետներուն նման, մենք պէտք է խոստովանինք, որ մենք երկրի վրայ օտարականներ եւ պանդուխտներ ենք: Եվ եթէ այդպէս է, ապա Աստուած ամօթ չի սեպէր մեր Աստուածը կոչուիլ, որովհետեւ Ինք մեզ համար քաղաք մը պատրաստեց:

Ի՞նչ կը տրվինք այս ամենէն: Արդեօ՞ք պատրաստ ենք Աստուծոյ լիովին հնազանդիլ: Արդեօ՞ք պատրաստ ենք մեզ շրջապատող մարդկանց ցոյց տալ, որ Տէր Յիսուսի հետեւորդ ենք: Արդեօ՞ք մեր կեանքով ակնյայտ ցոյց կուտանք, թէ կառչած չենք աշխարհային բաներուն, եւ որ մենք պանդուխտներ ու օտարականներ ենք:

Տոն Սթոքմըր

Սուտ եղբայրներ

Գաղատացիս 2:1-10

Պօղոս առաքեալը այս հատուածին մէջ կը շարունակէ առաջին գլխուն մէջ իր սկսած նիւթը: Ան մէկ անգամ եւս կը մատնանշէ, թէ իր հեղինակութիւնը Աստուծմէ է, եւ Աւետարանի իր ուսուցումները Տէրոջմէ առած է եւ համահունչ են միւս առաքեալներու ուսմունքներուն:

Հմր 1-2 - Պօղոսը Բառնաբասի և Տիտոսի հետ մէկտեղ Երուսաղէմ գնաց առաքեալներուն տեսնելու համար: Պօղոսը մեծ ջանքով կ'աշխատէր եկեղեցիներ հիմնելու, նոր քրիստոնեաներուն ուսուցանելու, տեղական եկեղեցիներուն մէջ առաջնորդներ բարձրացնելու, եւ չէր ուզէր որ իր կատարած հսկայ աշխատանքը որեւէ կերպ վնասուէր, կործանուէր կամ խոչընդոտուէր որոշ մարդկանց կողմէ:

Հմր 3 - կը թուայ, թէ Պօղոսը Տիտոսին իր հետ վերցուց որպէս վկայ, ոչ թէ իր համար, այլ անոնց համար, ովքեր Պօղոսին կը հակառակուէին եւ քրիստոնեաներուն, յատկապէս նորադարձ հաւատացեալներուն կեղծ աւետարան կը քարոզէին (օրինապաշտութիւն): Տիտոսը հեթանոս էր, որը քրիստոնէութիւնը վերջերս ընդունած էր: Ան թլփատուած չէր: Պօղոսը Տիտոսին իր հետ տարաւ, որպէսզի ապացուցէ, որ թլփատութիւնը անհրաժեշտ չէ փրկութեան համար, քանի որ փրկութիւնը Օրէնքը պահելով չէ, այլ՝ շնորհքով է: Այն գործով չէ, որ մարդ կրնայ ընել, այն Քրիստոսի խաչի վրայ կատարած աշխատանքի միջոցով է: Հետեւաբար, երբ Պօղոսը Տիտոսին իր հետ Երուսաղէմ բերաւ, առաքեալներէն ոչ մէկը Պօղոսին չհակառակուցեաւ, ըսելով թէ Տիտոսը պէտք է թլփատուի (հմր 3): Այն փաստը, որ Երուսաղէմի մէջ գտնուող միւս առաքեալները, յատկապէս՝ Պետրոսը, Յովհաննէսը եւ Յակոբոսը (հմր 9) չհակառակուեցան Պօղոսին, ցոյց կուտայ, որ Պօղոսի հեղինակութիւնը Աստուծմէ էր, եւ այն Աւետարանը, որ կ'ուսուցանէր Աստուծմէ էր:

Հմր 4 - Պօղոսը ապացուցեց իր հեղինակութիւնը եւ ուսմունքը, յատկապէս կեղծ եղբայրներուն, ովքեր նորադարձ քրիստոնեաներուն կ'ուսուցանէին, թէ պէտք է Օրէնքը պահեն (Գործք 15:1): Հետեւաբար, այս կեղծ եղբայրներու ուսմունքը կեղծ աւետարան էր: Ասոնք ճշմարիտ քրիստոնեաներ չէին, կը ձեւացնէին թէ քրիստոնեաներ են, քայց այդ-

պէս չէր, քանի որ դեռ Օրէնքի ստրուկներ էին: Այնուամենայնիւ, անոնք կրցան եկեղեցի մտնել եւ անհամաձայնութիւն ու հակասութիւն առաջացնել, եւ խոչընդոտել Աստուծոյ գործի յառաջխաղացմանը: Այդպիսի բաները երկար ժամանակ մնացին եկեղեցիի պատմութեան մէջ, երբ սուտ ուսուցիչներ եւ առաջնորդներ (կեղծ եղբայրներ) եկեղեցիներ մտնելով վնասեցին եկեղեցիին մէջ կատարուած լաւ աշխատանքը (ԲՊետ. 2:1): Յավոք, սա 2000 տարի առաջ եկեղեցիի խնդիրը չէ միայն, այլ այսօր տակաւին որոշ եկեղեցիներ նման խնդիրներու կը բախուին:

Կան մարդիկ, որոնք տակաւին կը շեշտեն փրկուելու համար գործերու անհրաժեշտութիւնը: Անոնք չեն ըսէր միայն գործերով կրնաք փրկուիլ, այլ Յիսուս եւ գործեր, Յիսուս եւ Օրէնք, Յիսուս եւ ծէսեր, Յիսուս եւ աւանդոյթներ, Յիսուս եւ այլն: Սակայն Պօղոսը այստեղ կը փաստէ, թէ փրկութեան համար անձը ոչ թէ ինչ որ բանի կարիք ունի, այլ Յիսուս Քրիստոսին հաւատալու: Հաւատալ այն ինչ Աստուածաշունչը կ'ըսէ Յիսուսի մասին, եւ Անոր վստահիլ եւ փրկութեան համար միայն Անոր ապաւինիլ: Յաւալի է, որ այսօր կան ոմանք, ովքեր սխալ աւետարան կը տրվեցնեն: Երբ որեւէ մէկը ձեզի կը տրվեցնէ, թէ փրկուելու համար դուք պէտք է դադարեցնէք ծխելը, ասիկա կեղծ աւետարան է, քանի որ ասիկա գործ կ'ենթադրէ: Երբ որեւէ մէկը ձեզի կը տրվեցնէ, թէ փրկուելու համար հարկաւոր է հրաժարիլ ոգելից խմիչք օգտագործելէ, ասիկա կեղծ աւետարան է (պարկեշտ հագնիլ, կանայք իրենց գլխուն մագերէր ծածկեն, մկրտուիլ, կամ այս կամ այն բանը ընել): Կը խնդրեմ ինծի սխալ չհասկնաք: Ես այստեղ չեմ խօսիր քրիստոնեական կեանքը ապրելու մասին, այլ փրկութիւն ստանալու մասին: Եւ փրկուելու համար անձը միայն Յիսուսի կարիքն ունի եւ ուրիշ ոչինչ: Անձը պէտք է հաւատայ, թէ ով է Յիսուսը (Աստուածաշունչը ինչ կ'ըսէ Տէր Յիսուսի մասին) եւ իր փրկութեան համար լիովին վստահի եւ ապաւինի Իրեն (Յովհ. 3:16, Ա Յովհ. 5:11-12, Յովհ. 3:36, Գործք 16:31): Իհարկէ, սա ոչ թէ մտաւոր գիտելիք է, թէ ով է Յիսուսը կամ հաւատալ, որ Ան գոյութիւն ունէր: Սա փրկութեան համար լիովին Իրեն վստահել է:

Հետեւաբար, մենք պէտք է իմանանք, որ Քրիստոսի միջոցով արձակուած ենք ամէն տեսակի Օրէնքի գործերէն, մարդկային աւանդոյթներէն, կեղծ համոզմունքներէն եւ մարդկային կարծիքներէն: Նոյնիսկ փրկութենէն յետոյ կը գտնուին մարդիկ, ովքեր օրինապաշտութիւն կը ջատագովեն, ինչպէս տեսանք Գաղատացիներու եկեղեցին մէջ: Հե-

տեսաբար, մենք պետք է զգոյշ ըլլանք, որ Քրիստոսով ազատութիւն ունենալէ ետք դարձեալ չմտնենք ստրկութեան տակ, այն ինչ այս կեղծ եղբայրներու ըրածն էր (հմր 4ր, Գաղ. 5:1, Բ Կորնթ. 3:17, Յովհ. 8:36):

Սակայն ասիկա չի նշանակէր, թէ որպէս քրիստոնեաներ ազատ ենք ընելու այն, ինչ կը ցանկանանք: Այո՛, մենք շնորհքով փրկուեցանք, եւ մենք ազատ ենք Քրիստոսի մէջ: Մենք ազատ ենք կեղծ ուսմունքներէն, մարդկային գործերէն, օրինապաշտութենէն, մարդոց կարծիքներէն եւ այլն: Սա չի նշանակէր, որ ազատ ենք ընելու այն ինչ կ'ուզենք որպէս քրիստոնեայ (Հռովմ. 6:18, Գաղ. 5:13, Ա Պետ. 2:16): Մենք Աստուծոյ դեսպաններն ենք, մենք Աստուծոյ ներկայացուցիչներն եւ պետք է ատոր համապատասխան կեանք ապրինք, կեանք մը, որ Աստուծոյ փառք ու պատիւ կը բերէ:

Եթէ նկատեցիք Պօղոսը երկրորդ համարին մէջ կ'ըսէ թէ յայտնութիւնով ելաւ: Այս յայտնութիւնը Աստուծմէ էր, որը Պօղոսին խորունկ համոզմունք եւ ոյժ տուած էր կեղծ ուսմունքներուն դիմագրաւելու համար (հմր 5): Ան վատահոփին ունէր Աստուծոյ Խօսքի նկատմամբ, որը իրեն յայտնուած էր: Ուստի, եթէ մենք կ'ուզենք նման վատահոփին ունենալ, ապա պետք է ուշադրութիւն դարձնենք այն նոյն յայտնութեանը, որը Պօղոսն ունէր, այսինքն՝ Աւետարանը, Աստուծոյ Խօսքը: Եւ մինչ ուշադրութիւն կը դարձնենք Աստուծոյ Խօսքին, մարդեղացած Յիսուսին (մարդ դարձած), մենք կը կարողանանք ամուր կանգնիլ եւ ամէն տեսակի հովերէն ասդին անդին չտարուբերուիլ (Եփես. 4:14):

Հմր 6-10 - Պօղոսը կրկին կը հաստատէ, թէ իր հեղինակութիւնը Տէրոջմէն է:

Ուստի, արդեօ՞ք կը հաւատաք Յիսուս Քրիստոսին, այնպէս ինչպէս Աստուածաշունչը զինք կը նկարագրէ: Արդեօ՞ք ձեր փրկութեան համար ձեր վատահոփինը մի միայն Իր վրայ դրած էք: Եթէ այդպէս ընէք, դուք հաւատացած կ'ըլլաք ճշմարիտ Աւետարանին: Ամէն:

Բաֆֆի Չափարեան

Գառնուկը մեռաւ, մարդը ազատեցաւ

«Տէրը խօսեցաւ Մովսէսին ու Ահարոնին Եգիպտոսի մէջ՝ ըսելով. «Այս ամիսը ձեզի ամիսներուն սկիզբն ըլլայ: Ձեզի տարուան ամիսներուն առաջինն ըլլայ: Իսրայելի ժողովուրդին ըսէք. «Այս ամսուան տասին ամէն մէկը իրեն գառնուկ մը թող առնէ իրենց հայրերուն տանը համեմատ, այսինքն տուն գլուխ մէկ գառնուկ: Եթէ մէկ տունը մէկ գառնուկի համար քիչ գայ, այն մարդը իր տանը դրացիին հետ հոգիներուն համբանքին համեմատ առնէ. գառնուկին վրայով ամէն մէկուն իր կերածին չափ հաշիւ ըրէք: Ձեր գառնուկը անարատ, արու, մէկ տարեկան ըլլայ: Ոչխարներէն կամ այծերէն առնէք զայն: Մինչեւ այս ամսուան տասնըչորրորդ օրը պահէք զայն, ապա Իսրայելի ժողովին բոլոր ժողովուրդը մորթեն զանիկա իրիկուան դէմ: Անոր արիւնէն առնեն ու տուներուն երկու կողմի դրանդիքներուն ու վերի սեմին վրայ քսեն, ուր զանիկա պիտի ուտեն...»» (Ելից 12:1-7):

Որմնադիր մը աշխատանքի ատեն բարձր շէնքէ մը ինկաւ, սակայն անկումը մահացու չէր: Ան վարը՝ պատին մօտ գտնուող գառնուկի մը վրայ ինկաւ. գառնուկը տեղոյն վրայ մեռաւ, սակայն մարդը ազատեցաւ ստոյգ մահէ: Ան ուղղակի սրճարան մը գնաց խմելու, եւ սկսաւ պարծենալ, ըսելով, թէ՝ երբ կ'իյնայի, այնպիսի ձեւեր առի որ որեւէ վնաս մը չկրեցի: Քիչ յետոյ, յարբենալով նստարանի մը վրայ երկնցաւ ու քնացաւ, եւ քունին մէջ նստարանէն վար իյնալով մեռաւ: Այս եղաւ ապերախտին վախճանը:

Տէր Յիսուս՝ Աստուծոյ Գառը, մեռաւ եւ մարդը ազատեցաւ: Սակայն աւա՜ղ որ շատեր հպարտ ու ապերախտ ըլլալով՝ իրենց սխալ ու վրտանգաւոր ճամբան կը շարունակեն մինչեւ որ յաիտենապէս կորսուին: «Գիտնալով որ դուք ո՛չ թէ ապականացու արծաթով կամ ոսկիով փրկուեցաք, որ ձեր հայրերէն ստացաք անուղիղ ճամբաներով, հապա Քրիստոսի պատուական արիւնովը՝ որպէս թէ անքիժ ու անարատ գառի մը» (Ա Պետ. 1:18, 19):

Վերապատուելի՝ Աբրահամ Սարգիսեան
Քաղուած՝ «Օրբ օր» գիրքէն

Դրամատան հաշիւը

Երեւակայէ, որ հետեւեալ մրցանակը շահած ես մրցումի մը մէջ: Ամէն առտու քու դրամատան հաշիւիդ պիտի դրուի \$86,400 որ գործածես: Սակայն այս մրցանակը օրէնքներ ունի, ինչպէս որեւէ խաղի պարագային:

1. Ինչ որ այդ օրը չծախսես, քեզմէ ետ պիտի առնուի:
2. Միայն դուն կրնաս ծախսել զայն, եւ ոչ ուրիշ մէկը:
3. Ամէն առտու երբ արթննաս դրամատունը քու հաշուդ նոր \$86,400 պիտի դնէ:
4. Դրամատունը կրնայ այս խաղը կեցնել առանց ազդարարութեան եւ
5. կրնայ երկվայրկեանի մը մէջ հաշիւդ փակել ընդմիջտ:

Անձնապէս ի՞նչ պիտի ընես: Պիտի գնես ինչ որ կ'ուզես, այնպէս չէ՞: Ոչ միայն դուն քեզի համար, այլ անոնց համար որ չես ճանչնար, քանի որ անհմար է այդ բոլորը ծախսել քու անձիդ կամ ճանչնորներուդ համար, այդպէս չէ՞: Պիտի փորձես մինչեւ վերջին լուման ծախսել եւ բոլորը գործածել ամէն օր, չէ՞:

Այս խաղը իրականութիւն է: Բայց ոչ դրամով: Իւրաքանչիւրս սեփականատէրն ենք այսպիսի երեւակայական դրամատան մը: Բայց կարծես չենք տեսներ զայն: Այս մոգական դրամատունը ժամանակն է:

Ամէն առտուն, որ կ'արթննանք, կը ստանանք 86,400 երկվայրկեան որպէս կեանքի նուէր, եւ երբ օրը վերջանայ, ինչ ժամանակ որ մնացած է, կորած է եւ կարելի չէ մեր հաշույն պահել: Ինչ որ այդ օրը չկրցանք գործադրել, յախտենապէս կորսուած է: Երէկուայ օրը բոլորովին անյայտացած է: Իւրաքանչիւր առտու հաշիւդ կը լեցուի, բայց այս երեւակայական դրամատունը կրնայ զայն փակել որեւէ ժամանակ եւ առանց ազդարարութեան:

Ուստի ի՞նչ պիտի ընես քու 86,400 երկվայրկեաններովդ որ Հայր Աստուած ամէն օր քեզի կը շնորհէ որպէս նուէր: Մտածէ այդ մասին եւ վայելէ կեանքիդ ամէն մէկ վայրկեանը, քանի որ ժամանակը քու կար-

ծածեղ շատ աւելի արագ կը վազէ: Ինքզինքիդ լաւ հոգ տար եւ Աստուածատուր կեանքդ վայելէ Իրեն հնազանդելով: Իւրաքանչիւր օրը լրիւ ապրէ: Դրական եղի՛ր եւ միշտ առաջինը եղիր ժպտալու մէջ:

ՌիթԱրամ Դաւիթեան
Քաղուած՝ «Բարեպտուղ ձիթենին» գրքէն

Գոյատեւել Կիւմրիի ձմեռը

Ամէն տարի աշխարհի տարբեր երկրներէ բազմաթիւ զբօսաշրջիկներ կ'այցելեն Հայաստան: Ոմանք կ'այցելեն տեսնելու երկար ժամանակ գոյատեւած ամէնահին ազգերէն մէկը, ուրիշներ՝ կ'այցելեն տեսնելու Աստուածաշնչեան լեռ Արարատը, ուրիշներ՝ կուգան իրենց նախնիներու երկիրը տեսնելու համար, ուրիշներ՝ հայկական ճաշատեսակներու եւ գինիի համար, ուրիշներ՝ բնութեան սքանչելի տեսարաններու եւ առատ օրգանական պտուղներու եւ բանջարեղէններու համար, ուրիշներ՝ պատմական եկեղեցիներ եւ շինութիւններ տեսնելու համար...: Սակայն ձմեռանը այցելելը բոլորովին այլ բան է, ծանր է, յատկապէս գիւղական համայնքներուն մէջ:

Կիւմրին Հայաստանի երկրորդ ամենամեծ քաղաքն է: Տարիներով մենք կ'օգնենք մի քանի կարիքաւոր ընտանիքներու՝ պարբերաբար նիւթական օգնութիւն, սնունդի ծանրոցներ, բժշկական օգնութիւն եւ վառելափայտ տրամադրելով: Դեկտեմբերին ջերմաստիճանը կ'իջնէ մինչեւ -30 աստիճան:

Մենք հանդիպեցանք մետաղական բեռնարկղի մէջ բնակող հինգ հոգանոց ընտանիքի մը. մեծմայրիկ, մեծհայրիկ և երկու անչափահաս զաւակներով որբեւայրի դարձած դուստր: Մետաղական բեռնարկղին մէջ մեծմայրիկը արցունքներով դիմաւորեց մեզ: Երբ հարցուցի թէ ինչ պատահած է, ըսաւ թէ ձմեռուայ համար մեր տրամադրած վառելափայտը գողցած են, և չեն գիտեր թէ ձմեռը ինչպէս պիտի անցնեն:

Ես ցնցուած էի մետաղական բեռնարկղի վիճակով. այն փտտած էր, տեղ-տեղ ջուր կը կաթեր, խոնաւ ու ցուրտ էր, սենեակի հոտը ամէ-

նեւին յարմար չէր առողջ մնալու համար: Հարցուցի, թէ հինգ հոգիով ուր կը պառկին: Մեծմայրիկը ըսաւ թէ իրենք միայն երկու անկողին եւ մէկ բազմոց ունին, ցուրտ եղանակի պատճառով ան իր գիրկը կ'առնէր թոռնիկներէն մէկուն, իսկ մեծհայրիկը միւս թոռնիկին, եւ այդպէս քունի կ'անցնէին:

Առաւօտեան, երբ տարածքը կը դիտարկէի, նկատեցի դուրսը դրուած սեղան մը, որու վրայ կար ջուրով լեցուն երեք խորունկ դոյլեր, որոնք ապակիով ծածկուած էին: Մօտեցայ, որպէսզի նայիմ թէ մէջը ինչ կայ, խորհելով թէ թերեւս ձուկ ըլլար, բայց ոչինչ չկար: Կնոջը հարցուցի թէ ինչ բանի համար են ասոնք, ան ալ ըսաւ թէ մէկ ամիս լուացք չէ ըրած, եւ այդպէս արեւի տակ ջուրը կը տաքցնէր, որպէսզի լուացք ընէր:

Յաջորդ տարի ինծի հետ այցելու մը ունէի մարդասիրական կազմակերպութենէ մը: Ան ինծի միացած էր Ափրիկէյէն: Մենք կրցանք իրեն մեզ հետ վերցնել եւ ցոյց տալ այդ պայմանները, բայց ան շատ լուռ էր: Հինգ օրէն ետք, այցելութիւններու աւարտին, ան եկաւ ինծի ու շնորհակալութիւն յայտնեց մեր խումբին միանալու համար: Ես հարցուցի իրեն թէ ինչպիսի տպատրութիւն ունեցաւ: Ան ալ պատասխանեց ըսելով, թէ սա իր կեանքին մէջ տեսած ամէնաթշուառ աղքատութիւնն է: Իրեն հարցուցի. «Բայց դուն նոր Ափրիկէյէն եկած ես, վստահաբար այնտեղ աւելի վատ է»: Ան պատասխանեց ըսելով. «Ո՛չ, ինչպէ՞ս մարդ կրնայ ապրիլ ամռանը +40 աստիճանի տակ եւ ձմռանը -40 աստիճանի տակ»:

Այո՛, դժուար է այս պայմաններուն մէջ ապրիլ, բայց մենք որոշած ենք անոնց հասնիլ իրենց նեղութեան մէջ: Մեր հիմնական կոչումը Աւետարանը Հայաստանի ամէնաաղքատներուն հասցնելն է: Աւետարանը յոյս կուտայ, կը փոխէ կեանքի հանդէպ դիրքորոշումը, տխրութիւնը ուրախութեան կը փոխէ, տրտունջը՝ գովաբանութեան:

Ձեր աջակցութիւնն ու աղօթքները շատ անհրաժեշտ են այս ծառայութեան շարունակութեան համար: Օրը երկու տողարով որոշակի փոփոխութիւն կրնաք մտցնել մարդկանց կեանքէն ներս:

Աստուծոյ կամքով մեր միսիոնարական խումբը Օգոստոսին Հայաստան պիտի մեկնի, եւ մենք յոյս ունինք վերադառնալ աւելի շատ նկարներով ու վկայութիւններով ձեզ հետ բաժնեկցելու համար: Շնորհակալութիւն ձեր աղօթքներուն համար:

ACM յանձնախումբ